

Warszawa, dnia 16.09. 2013 r.

PG II Ko1 136/13

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 17.09.2013 r.
nr. 4376 podpis. MPoieć

SEKRETARIA
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 18.09.13
nr. 8167 podpis. M

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

dot. BPS/043-38-1655-PG/13

Helena Fleszar

Odpowiadając na przekazane przy piśmie z dnia 13 sierpnia 2013 roku (sygn. BPS/043-38-1655-PG/13), wspólne oświadczenie złożone przez Panów Senatorów Bolesława Piechę, Grzegorza Wojciechowskiego i Jana Marię Jackowskiego podczas 38 posiedzenia Senatu RP w dniu 09 sierpnia 2013 roku, dotyczące prawidłowości postępowań sądowych prowadzonych z udziałem p. Heleny Fleszar - współwłaścicielki spółki jawnej „Techdom”, uprzejmie informuję, że w wyniku przeprowadzonego badania w zarówno w Prokuraturze Okręgowej w Gliwicach jak i Prokuraturze Apelacyjnej w Katowicach, akt postępowań Sądu Okręgowego w Gliwicach o sygn. X GC 175/02 i X GC 236/04, opisanych w oświadczeniu Panów Senatorów, ustalono co następuje.

Pani Helena Fleszar, Krystyna Wieczorek oraz Pan Mirosław Fleszar prowadzili spółkę jawną „Techdom”. W dniu 20 marca 2001 roku spółka ta zawarła umowę o współpracę z „Gillette Poland” Spółka Akcyjna w Warszawie (od 2005 roku, firma Procter & Gamble).

Zgodnie z umową, spółka „Gillette” zobowiązała się dostarczać towary spółce „Techdom”. Podstawą dostaw miały być szczegółowo określone zamówienia, a w nich wskazane terminy dostaw i zapłaty oraz ilość towaru. W dniu 28 marca 2001 roku firma „Gillette” dostarczyła spółce Heleny Fleszar towar o wartości 84.609,77 zł. wraz z fakturą. Towar ten nigdy nie był zamówiony przez spółkę „Techdom”, w związku z powyższym Helena Fleszar zakwestionowała tę dostawę. Po negocjacjach ustaliła, że dostarczony towar pozostanie w jej magazynie do czasu wymagalności faktury, a po upływie tego terminu towar niesprzedany zostanie odebrany przez dostawcę. W dniu 11 maja 2001 roku Helena Fleszar zażądała od

spółki „Gilette” wystawienia faktury korygującej za towar niesprzedany lub wyrażenie pisemnej zgody na zapłatę po jego sprzedaży z odstąpieniem od naliczenia odsetek.

Ostatecznie strony nie doszły do porozumienia co do procedury zwrotu towaru, dlatego też spółka „Gilette” wystąpiła do Sądu Okręgowego w Gliwicach przeciwko spółce „Techdom” o zapłatę za dostarczony towar.

Wyrokiem z dnia 26 września 2002 roku (sygn. X GC 175/02) Sąd Okręgowy w Gliwicach w sprawie tej, w części dotyczącej żądania zapłaty kwoty przekraczającej 82 357,39 zł, umorzył postępowanie a w pozostałej części oddalił powództwo.

Podstawą takiego orzeczenia było ustalenie przez sąd, że umowa z dnia 28 marca 2001 roku nie może być traktowana jako element umowy sprzedaży, gdyż dostawa towaru nie miała żadnego oparcia w umowie stron, a była tylko inicjatywą jednej z nich. Dlatego też, zdaniem sądu, powód nie mógł domagać się zapłaty za pozostały towar w sytuacji, gdy spółka „Techdom” deklarowała chęć zwrotu towaru. Okoliczność, że strony pozostają w sporze o procedurę zwrotu towaru nie ma żadnego znaczenia w niniejszej sprawie, co podkreślił sąd w pisemnym uzasadnieniu wyroku.

Od powyższego orzeczenia apelację złożył powód zarzucając sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, naruszenie prawa procesowego, to jest art. 328 § 2 k.p.c. i nierozstrzygnięcie o roszczeniu powoda w stosunku do trzeciego pozwanego - Krystyny Wieczorek.

Wyrokiem z dnia 24 lipca 2003 roku (sygn. I ACa 1676/02) Sąd Apelacyjny w Katowicach sprostował oznaczenie strony pozwanej jako Helena Fleszar, Mirosław Fleszar i Krystyna Wieczorek, oddalając apelację powoda i zażalenie strony pozwanej (odnośnie kosztów).

Sąd odwoławczy co do meritum podzielił stanowisko sądu I instancji.

W związku z tym, że strony w dalszym ciągu nie doszły do porozumienia, spółka „Gilette” wystąpiła do Sądu Okręgowego w Gliwicach z pozwem o wydanie towaru i zapłatę, podnosząc, że w dniu 18 listopada 2002 r. został sprawdzony stan magazynowy towaru dostarczonego przez nich, z którego wynikało, że pozwana firma posiada towar na kwotę 70.164,62 zł. brutto, a brakuje towaru o wartości 11.984,14 zł. W dniu 17 października 2003 r. powód wezwał pozwaną do zwrotu towaru. W odpowiedzi pozwana oświadczyła, że towar jest przygotowany do zwrotu, ale jest nielegalnie u niej magazynowany i dlatego stanowi jej własność. Wszelkie próby porozumienia zakończyły się fiaskiem i dlatego koniecznym stało się wniesienie pozwu.

Po przeprowadzeniu postępowania Sąd Okręgowy w Gliwicach wyrokiem z dnia 18 października 2004 roku (sygn. X GC 236/04) zasądził od pozwanej spółki „Techdom” na rzecz powoda „Gilette” kwotę 6.869,36 zł. i nakazał pozwanej wydanie towaru szczegółowo go opisując.

Sąd ustalił, że roszczenie powoda jest zasadne, gdyż jest on w dalszym ciągu właścicielem towaru, skoro pomiędzy stronami nigdy nie doszło do zawarcia umowy sprzedaży. Stąd też powód, zgodnie z art. 222 k.c., może żądać od pozwanej zwrotu towaru. Zatrzymanie rzeczy przez pozwaną było bezprawne i nie należała jej się zapłata za przechowanie towaru, gdyż wynagrodzenie za przechowanie rzeczy nie jest nakładem.

Orzeczenie to zostało zaskarżone przez stronę pozwaną.

Wyrokiem z dnia 29 lipca 2005 roku (sygn. I ACa 445/05) apelacja została oddalona.

Sąd odwoławczy uznał, iż sąd I instancji dokonał właściwej oceny materiału dowodowego i wydał trafne rozstrzygnięcie. W związku z powyższym, w dniu 29 sierpnia 2005 roku, sąd nadał klauzulę wykonalności wyrokowi z dnia 18 października 2004 roku w sprawie o sygn. X GC 236/04.

Mając na uwadze powyższe podkreślić należy, że postępowania Sądu Okręgowego w Gliwicach o sygn. X GC 175/02 i X GC 236/04, wbrew twierdzeniom Pani Heleny Fleszar oraz Panów Senatorów nie były tożsame, gdyż pierwsze z nich dotyczyło zapłaty za towar, a drugie wydania towaru i zapłaty za część brakującego towaru.

Kluczowe zastrzeżenia Pani Heleny Fleszar dotyczą przede wszystkim postępowania egzekucyjnego, prowadzonego w wyniku uprawomocnienia się drugiego z wymienionych wyroków.

W toku prowadzonego od listopada 2005 roku postępowania egzekucyjnego Pani Helena Fleszar nie wskazała, do dnia dzisiejszego, gdzie znajdują się przedmioty, które jest zobowiązana wydać wierzycielowi. Stąd też stosowane były wobec niej przez sąd środki przymusu w postaci grzywny oraz areszt.

Pani Helena Fleszar skorzystała także, samodzielnie z przewidzianej w art. 840 k.p.c. możliwości wywiedzenia powództwa przeciwegzekucyjnego - o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności.

Sąd Rejonowy w Rybniku Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. I C 238/10 nie uwzględnił żądania Heleny Fleszar, a następnie Sąd Okręgowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 16 kwietnia 2013 r., sygn. III Cz 304/13 oddalił zażalenie skarżącej.

W tym stanie rzeczy badanie wskazanych akt, nie dało podstaw do podjęcia przez prokuratora działań pozakarnych w omawianych sprawach, o czym Pani Helena Fleszar została powiadomiona. Badanie to nie dostarczyło również podstaw do uznania, iż czynności podjęte w tych postępowaniach mają charakter „zmuszania jej do popełnienia przestępstwa podatkowego”.

Wykraczając poza zakres pytań skierowanych w tej sprawie do Prokuratora Generalnego i odnosząc się do zawartego w tym oświadczeniu jednoczesnego pytania zadanego Rzecznikowi Praw Obywatelskich, dotyczącego nieprawidłowego działania Sądów: Rejonowego w Rybniku, Okręgowego w Gliwicach oraz Apelacyjnego w Katowicach, polegającego na odmowie dostępu Pani Helena Fleszar dostępu do materiału dowodowego oraz braku odpowiedzi na wnioski kierowane przez wyżej wymienioną do prezesów wskazanych sądów, wyjaśnić należy, że właściwym do zajęcia stanowiska w tym zakresie jest Minister Sprawiedliwości, sprawujący administracyjny nadzór nad sądami, nie zaś Prokurator Generalny.

Nadto uprzejmie informuję, że Pani Helena Fleszar była także uczestnikiem dwóch postępowań karnych, prowadzonych w okręgu Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach, na kanwie omawianych wyżej procesów cywilnych.

Spółka „Gilette”, równolegle z wytoczeniem powództwa o wydanie towaru, złożyła w Prokuraturze Rejonowej w Rybniku zawiadomienie o przywłaszczeniu towaru przez Helenę Fleszar.

Postępowanie, prowadzone w tej sprawie pod sygn. 2 Ds 1789/07, zostało prawomocnie umorzone, wobec braku znamion czynu zabronionego.

Pani Helena Fleszar natomiast, skierowała zawiadomienie o popełnieniu przestępstw, polegających na przekroczeniu uprawnień przez sędziego Sądu Rejonowego w Rybniku, w związku z wydaniem postanowienia o zastosowaniu wobec niej aresztu na okres 1 miesiąca za odmowę ujawnienia ruchomości w postępowaniu o wyjawienie przedmiotu wydania, przez co czuje się ona nękana i zagrożona osadzeniem w areszcie, a także na niedopełnieniu obowiązków przez sędziów Sądu Okręgowego w Gliwicach i Sądu Apelacyjnego w Katowicach, poprzez oparcie orzeczeń na dokumentach, których brak w aktach sprawy.

Do prowadzenia w tej sprawie postępowania Prokurator Okręgowy w Gliwicach wyznaczył, w trybie § 122 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 marca 2010 roku – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, Prokurator Rejonową w Raciborzu.

Postanowieniem z dnia 10 maja 2013 roku odmówiono w tej sprawie wszczęcia postępowania przygotowawczego, wobec braku znamion czynu zabronionego.

Decyzja ta nie jest prawomocna wobec złożenia przez Panią Helenę Fleszar zażale-
nia, które do dnia dzisiejszego nie zostało rozpoznane przez sąd.

Z piśmian

A. S. Lm

Andrzej Seremet